

Писмо на Русенския митрополит Наум до Общинския съвет – Русе

До г-н Христо Белоев,
Председател на Общинския съвет – Русе

Копие: До г-н Пенчо Милков,
кмет на Община Русе

Копие: До г-н Валентин Димитров,
Омбудсман при Община Русе

Уважаеми господин Белоев,

В отговор на писмо, №142 от 30.01.2026 г., на г-н Валентин Димитров, относно изнесена информация от общинския съветник Росица Георгиева, с която, по нейните думи, тя желае да внесе яснота по повдигнатия въпрос, Ви съобщаваме следното:

По същество изнесената информация, презентирана със снимки на различни паметници на духовни лица, внесе повече объркване, отколкото изяснение. Когато става дума за паметници на духовници от близкото и далечното ни минало, винаги се изисква едно условие, без което осъществяването на подобна инициатива е немислимо – благословение и съгласие на съответната

църковна власт. В противен случай паметникът ще представлява купчина камъни, но няма да носи белега на църковна разпознаваемост. За паметниците, които бяха представени, не бе споменато, че същите са осъществени по почин на гражданско и църковно единодействие, съответно с решение и благословение на съответните църковни власти.

В случая е налице съзнателно пренебрегване и неуважение към Българската православна църква в лицето на Русенската митрополия, представител на която беше и патриарх Неофит.

Относно паметника на многозаслужилия за род и Църква екзарх Антим в двора на храм „Св. св. Константин и Елена“ в Одрин, ако Георгиева се беше постарала да събере повече сведения, щеше да представи на вниманието на общинските съветници и допълнителната информация, че той е изработен и поставен там по инициатива на Тракийските дружества, но без съгласието, мнението и благословението на Св. Синод на БПЦ, както и на Вселенския патриарх Вартоломей. От момента, когато беше поставен, той стана причина за раздор, поради несъгласуването с надлежните църковни власти, поради което от тогава има забрана от страна на Цариградската патриаршия там да служат български архиереи. Въпрос който и до сега, въпреки водените кореспонденция и разговори от наша страна при срещи между двете църкви, все още не е намерил своето положително разрешение.

През миналата 2025 г., по време на отсъствието ни от града, разбрахме от социалните мрежи за идеята да се обособи пространството около храм „Всех Святих“ като площад на името на блаженопочиналия патриарх Неофит, както и да бъде поставен там негов паметник. По този повод проведохме телефонен разговор с кмета на Община Русе г-н Пенчо Милков, на когото съобщихме нашите притеснения и огорчение, че по въпрос, който касае наш предшественик по катедра, не е било потърсено мнението и становището на Епархийския съвет и лично на митрополита. По същия въпрос разговаряхме и с председателя на групата на ГЕРБ в Общинския съвет г-жа Муртезова, но безрезултатно. Напротив, бяхме изненадани от факта, че Росица Георгиева, която претендира, че познава църковния ред и порядки, въпреки всичко внася подобно предложение, което се приема безрезервно от съветниците.

В Българската православна църква няма утвърдена традиция да се издигат паметници на духовни лица, а наличието на такива като екзарх Антим, екзарх Йосиф, екзарх Стефан, Иларион Макариополски, Варненско-Преславски Симеон и Сливенски Иларион е било допуснато най-вече заради тяхната историческа роля в утвърждаването и развитието на Третото

българско царство. Съпоставянето им със съвременни църковници, считаме за абсолютно неуместно. Практиката за издигане на паметници не е православна, а взаймствана от Запад, Русия, като въобще не е задължителна.

Особено важно за Православието е молитвената почит към нашите предшественици, а светият апостол казва: „Помнете вашите наставници, които са ви проповядвали словото Божие, и като имате предвид свършека на техния живот, подражайте на вярата им” (Евр. 13:7). На вярата им, не на паметниците, издигнати за тях!

Всеки, който познава скромността на блаженопочиналия патриарх Неофит, би могъл да си отговори на въпроса, какво би било за него това прославяне. Едва ли щеше да е доволен от всичко това той, който живя и се труди смирено на Божията нива, а сега, поради преекспониране и излишно шумене около паметта му, се разгарят по-скоро неприятни писания, като се възкресява един неприятен спомен от близкото ни минало, който отново ще отвори стари рани. Именно онази Христова любов, която той носеше през целия си живот, е най-ценният залог, че неговата памет ще остане в сърцата и душите на хората, а не в един бездушен паметник.

Срамно е личността му да се използва за личен пиар под маската на „гражданска инициатива”, като се замесва манипулативно и името на политическа партия! Срамно е да се похарчат десетки хиляди левове за камъни и плочи, когато сме свидетели колко изоставени деца и възрастни хора мизерстват в момента, борейки се за своето оцеляване всеки ден.

Категорично заявяваме, че няма да приемем решение на светската власт за именуване на площад и издигане на паметник на духовно лице, което е било свързано само и единствено с Българската православна църква, след като тя е била умишлено игнорирана по този въпрос.

Ако Общинският съвет в Русе все пак осъществи горното си решение, незачитайки нашето мнение, ще забраним на представители на Русенската митрополия да участват занапред във всякакви обществени мероприятия, свързани с празнични чествания и възпоменания, организирани от Община Русе.

С благословение,
† РУСЕНСКИ МИТРОПОЛИТ
НАУМ

bg-patriarshia.bg